

Sygn. akt II Cz 466/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2014 roku w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

M. Ł.

przeciwko

R. D.

o **zapłatę**

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 11 marca 2014 r. w przedmiocie oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych - opłaty od apelacji, wydanego w sprawie o sygn. akt I C 261/08

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 466/14

UZASADNIENIE

Pozwany R. D. domagał się zwolnienia od kosztów sądowych – opłaty od apelacji w sprawie z powództwa M. Ł. o zapłatę (sygn. I C 261/08).

Postanowieniem z dnia 11 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu oddalił wniosek pozwanego.

W uzasadnieniu wskazał, że z oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania wynika, że pozwany prowadzi działalność gospodarczą i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie 5.000 zł miesięcznie. Ponadto jest właścicielem samochodu marki D. (...) rok 2004. Jednocześnie pozwany spłaca kredyt w kwocie 250.000 zł.

W ocenie Sądu Rejonowego pozwany ma możliwość uiszczenia opłaty od apelacji w kwocie 750 zł, osiąga bowiem dochód w znacznej wysokości, a ponadto nie ma nikogo na utrzymaniu. Sąd zwrócił również uwagę, że niniejsze postępowanie toczy się od 2008 roku, tak więc pozwany miał możliwość odłożenia stosownych środków finansowych na pokrycie kosztów sądowych. Ponadto zdaniem Sądu wydatków z tytułu spłaty kredytu nie można uznać za niezbędne do swojego utrzymania.

Zażalenie na postanowienie złożył pozwany R. D. i domagał się jego zmiany poprzez zwolnienie go od kosztów sądowych – opłaty od apelacji w całości. Rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego zarzucił naruszenie art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2010 r., nr 90, poz. 594 ze zm.; dalej: ustawa) poprzez jego błędną wykładnię oraz nieprawidłowe ustalenia faktyczne w zakresie jego sytuacji majątkowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Zgodnie z art. 102 ustawy, zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne i ocenę prawną dokonane przez Sąd Rejonowy. Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc państwa dla osób najuboższych, które bez drastycznego ograniczenia bieżących kosztów związanych z ich egzystencją nie są w stanie ponieść kosztów sądowych. Chodzi zatem o sytuacje, w których strona nie tylko wykaże, że nie posiada wystarczających dochodów (w tym oszczędności) na pokrycie ewentualnych kosztów związanych z toczącym się postępowaniem sądowym, ale również nie jest w stanie w żaden sposób takich środków uzyskać w oparciu o majątek, którego jest właścicielem.

Bez wątplenia sytuacja materialna i życiowa skarżącego nie uzasadniała jego wniosku. Już porównanie wysokości osiągniętych dochodów (5.000 zł) z wysokością opłaty od apelacji (750 zł) dawało podstawy do oddalenia wniosku o zwolnienie od tej opłaty. Co prawda skarżący wskazał, że spłaca kredyt w wysokości 250 000 zł, co faktycznie może utrudniać poczynienie oszczędności w jego budżecie, to pomimo tego strona nie może faworyzować swoich zobowiązań prywatnoprawnych przed publicznymi, a do takich należą także koszty sądowe, które strona winna ponieść we własnej sprawie.

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd Okręgowy oddalił zażalenie pozwanego, jako nieuzasadnione (na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.).